

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721202121
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721202121.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobkyne: J.. D. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., J. U. XX, občianky SR, právne zastúpenej: JUDr. Radko Petruňo, advokát, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ - PETRUŇO, so sídlom 960 01 Zvolen, Tehelná 189, proti žalovanému: R. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., D. hrdinov XX, zastúpeného: JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Advokátska kancelária 026 01 Dolný Kubín, Aleja slobody 1890/50, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/22/2021-30 zo dňa 16. 06. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil v prospech žalobkyne na účely zabezpečenia jej peňažnej pohľadávky vo výške 174.100,- € s príslušenstvom do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia záložné právo k nehnuteľnostiam konkretizovaným a špecifikovaným vo výroku uznesenia okresného súdu, nachádzajúcim sa v kat. úz. J., kat. úz. M. a kat. úz. R.. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % v súdom určenej lehote. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne, ktorý odôvodňoval tým, že návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 12. 05. 2021 sa domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 174.100,- € s príslušenstvom z dôvodu, že voči žalovanému ako „obdarovanému“ si žalobkyňa ako daryňa uplatnila svoje právo na vrátenie daru, nakoľko žalovaný sa voči nej začal správať neadekvátne, v rozpore s dobrými mravmi, pričom sa neštil voči jej osobe použiť fyzické násilie. Vzhľadom na fakt, že žalovaný v súčasnej dobe už predmet daru nevlastní, žalobkyňa je nútená domáhať sa voči nemu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v hodnote predmetu darovania. Uviedla, že z verejne dostupných zdrojov zistila, že majetkom, ktorý by mohol prípadne slúžiť na uspokojenie jej pohľadávky, sú nehnuteľnosti, ktorý žalovaný na území SR vlastní. Vzhľadom na žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa má dôvodnú obavu, že žalovaný využije súčasný stav a predmetné nehnuteľnosti prevedie na tretiu osobu. Realizáciou predaja nehnuteľností by bola nepochybne ohrozená prípadná exekúcia vedená voči žalovanému na vymoženie jej pohľadávky, keďže žalovaný nevlastní iný majetok, ktorý by mohol slúžiť na uspokojenie jej pohľadávky. Podľa jej názoru uspokojenie jej finančnej pohľadávky iným spôsobom ako exekúciou predmetných nehnuteľností sa javí ako značne sťažené, ak nie nemožné.

2. Súd prvej inštancie považoval návrh žalobkyne za osvedčený z obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7C/21/2021, v ktorom konaní sa žalobkyňa domáha, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 174.100,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, zo sumy 174.100,- € od

13. 02. 2021 do zaplataenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo forme finančnej náhrady za darované nehnuteľnosti. Súd peňažnú pohľadávku žalobkyne považoval za dostatočne špecifikovanú, jej výšku žalobkyňa preukazuje znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 28. 10. 2019 vyhotoveným znalkyňou Ing. D. X., ako aj písomným potvrdením Realitnej kancelárie G., realitná s. r. o. Peňažný nárok žalobkyne uplatnený v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/21/2021 trvá a či bude dôvodný, ukáže až rozhodnutie súdu v merite veci. Žalobkyňa v danom prípade osvedčila aj existenciu reálnej obavy, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia bude prípadná exekúcia voči žalovanému ohrozená. Žalobkyňa preukázala, že žalovaný predal nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. M., obec M., vedených katastrálnym odborom Okresného úradu M. zapísaných na LV č. XXX a žalovaný prevod týchto nehnuteľností uskutočnil krátko potom, čo bol právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví spáchaný voči žalobkyni rozsudkom Okresného súdu M. č. k. 1T/55/2018-120 zo dňa 27. 02. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/73/2019 zo dňa 21. 07. 2019. Z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. R. súd mal preukázané, že k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného ku dňu vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia prebieha viacero katastrálnych konaní, ktoré svedčia o nakladaní s nehnuteľnosťou. Je teda zrejmé, že zo strany žalobkyne existuje dôvodná obava, že exekúcia vyššie uvedenej pohľadávky žalobkyne voči žalovanému bude ohrozená. Pohľadávku žalobkyne pravdepodobne nebude možné uspokojiť z bežného majetku žalovaného. Vzhľadom najmä na výšku pohľadávky (nároku), ktorému sa má poskytnúť ochrana, súd prvej inštancie má za osvedčené také majetkové pomery a správanie žalovaného, ktoré odôvodňujú obavu, že exekúcia bude ohrozená. Zásah do práv žalovaného súd považoval za primeraný žalobkyňou osvedčenému porušeniu jej práv a právom chránených záujmov. Nariadený rozsah zabezpečenia nie je v zjavnom nepomere k pohľadávke, ktorej sa má zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochrana.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 327 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1 až 3 a § 344 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 tak, že žalobkyni ako úspešnej strane v konaní priznal nárok na náhradu trov konania spojený s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu voči žalovanému, ktorý bol v tomto konaní neúspešný.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalovaný, ktorý v odvolaní vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti. Podľa jeho názoru Okresný súd Zvolen nie je miestne príslušný na nariadenie neodkladného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na meno žalovaného na LV č. XXXX kat. úz. R., obec U. U., okres U. U., vzhľadom na zákonnú dikciu ust. § 20 písm. a/ CSP, keďže katastrálne územie R. sa nachádza v obci U. U., ktorá patrí do územného obvodu Okresného súdu Banská Bystrica. Ďalej namietal, že žalobkyňa neosvedčila všetky podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pre jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, f/, d/, h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie si nezaobstaral potrebné informácie a vychádzal z účelových a ničím nepodložených tvrdení žalobkyne. Žalobkyňa neosvedčila existenciu peňažného nároku, ktorý má byť zabezpečený zriadením záložného práva. Žalovaný údajnú pohľadávku žalobkyne neuznáva, jej pohľadávka voči žalovanému neexistuje. Skutočnosť, že sa žalobkyňa rozhodla podať žalobu na súd, nie je postačujúca na osvedčenie existencie nároku, ktorému sa má neodkladným zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochrana. V konaní o žalobe, ktorou sa uplatňuje nárok na vrátenie daru je nevyhnutné preukázať všetky predpoklady vzniku práva domáhať sa vrátenia daru ako aj zodpovednostný subjekt a aj samotnú výšku tvrdeného bezdôvodného obohatenia. Hodnota daru v čase darovania určite nepredstavovala sumu 174.000,- €, pričom znalecký posudok, ktorý žalobkyňa priložila k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj odhad realitnej kancelárie, žalovanému neboli doručené, boli vypracované za účelom zistenia aktuálnej hodnoty predmetných nehnuteľností, nie vo vzťahu k určeniu hodnoty predmetu daru. V návrhu musí byť pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia nesmie vzniknúť nepomer a súd musí rešpektovať požiadavku proporcionality. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. Žalobkyňa viedla voči žalovanému niekoľko súdnych sporov, ktorými si neoprávnene uplatňovala nároky voči nehnuteľnostiam v jeho výlučnom vlastníctve a ktoré skončili jej procesným

neúspechom. V tomto smere poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/24/2017 a 18C/31/2017. Ďalej žalovaný tvrdil, že iba samá skutočnosť, že žalovaný previedol majetok na inú osobu, nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný nehnuteľnosti previedol na pána J. v presvedčení, že prevádza svoje výlučné vlastníctvo. Pokiaľ ide o primeranosť nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, žalovaný poukázal na to, že len samotná nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v kat. úz. J., zapísaná na LV č. XXX ako parcela C č. XXX/XX - trvalý trávny porast o výmere XXX mX a parcela C č. XXX/X - ostatná plocha o výmere XXX m2 má k dnešnému dňu (teda ku dňu podania odvolania - poznámka odvolacieho súdu) hodnotu najmenej 400.000,- €. Argument súdu prvej inštancie ohľadom toho, že z bežného majetku žalovaného by nebolo možné pohľadávku žalobkyne v rámci exekučného konania uspokojiť, je domnienkou a dohadom, a nie preukázanou, resp. osvedčenou skutočnosťou. Žalovaný pracuje v zahraničí a dosahuje pravidelný mesačný príjem cca 1.500,- € netto, ktorá skutočnosť vyplýva minimálne z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/73/2019 zo dňa 31. 07. 2019. Hodnota nehnuteľností vo vzťahu, ku ktorým súd zriadil záložné právo, násobne prevyšuje hodnotu údajnej „pohľadávky“ žalobkyne ako aj hodnotu daru. Žalovaný ďalej namietal zaujatosť zákonnej sudkyne ako aj všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen, keďže z internetovej stránky <<http://www.libella.sk/>> sa dozvedel, že žalobkyňa má na tejto stránke zriadenú reklamu na svoje prekladateľské služby, v rámci ktorých uvádza, že ako súdna prekladateľka a tlmočníčka pôsobí od roku 2003. Uvádza, že jej preklady sú opatrené pečatou súdneho prekladateľa a s uvedenou prácou a má dlhodobé skúsenosti a v rámci referencií uvádza, že v rámci justície SR simultánne tlmočí na súdnych pojednávaniach. Je zrejmé, že prekladateľské služby žalobkyňa poskytuje aj Okresnému súdu M., pričom podľa názoru žalovaného aj zo strany sudkyne, ktorá vydala napadnuté uznesenie bola žalobkyňa v minulosti ustanovená do funkcie prekladateľa v niekoľkých prípadoch. Sídlo Okresného súdu Zvolen a miesto výkonu činnosti žalobkyne sa nachádzajú v rovnakom meste, preto je zrejmé, že z hľadiska hospodárnosti je najčastejšie ustanovovaná do funkcie prekladateľa zo slovenského do nemeckého jazyka v prípadoch, kedy je to pre súd potrebné. Medzi sudcami, ktorí vykonávajú funkciu na Okresnom súde Zvolen a medzi žalobkyňou tak existuje vzťah obdobný kolegialite. Žalovaný tiež namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil a návrh žalobkyne zamietol.

6. K odvolaniu žalovaného podala písomné vyjadrenie žalobkyňa. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, zákonné a spravodlivé. Nesúhlasila s názorom žalovaného ohľadom. Nesúhlasila s názorom žalovaného ohľadom výlučnej miestnej príslušnosti súdu, nakoľko táto sa aplikuje jedine v prípade, ak sa jedná o spor týkajúci sa vecného práva k nehnuteľnosti. V danom prípade je predmetom konania pohľadávka, ktorá jej vznikla voči žalovanému a ktorej zabezpečenia sa zriadením tzv. sudcovského záložného práva domáha. Predmetom konania nie je nehnuteľnosť a spor k nej, ale zabezpečovaná pohľadávka. Tvrdila, že jej návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, eviduje voči žalovanému pohľadávku v značnej výške (174.100,- € s príslušenstvom), pričom vzhľadom na okolnosti danej veci a najmä na správanie sa žalovaného nadobudla dôvodnú obavu, že prípadná exekúcia jej pohľadávky bude ohrozená, ak nie priam narušená. Rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy boli v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia opísané dostatočne a určito. Z listinných dôkazov, ktoré súdu predložila, nesporne vyplýva, že správanie žalovaného vo vzťahu k jej osobe nezodpovedalo všeobecne uznávaným pravidlám správania sa, čo napokon potvrdil rozsudkom Okresný súd Zvolen sp. zn. 1T/55/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/73/2019, a teda vznikol dôvod pre vrátenie daru zo strany žalovaného. Nakoľko žalovaný v krátkej dobe po odsudzujúcom rozsudku za ublíženie na zdraví voči žalobkyňi previedol darované nehnuteľnosti na tretie osoby, vznikla jej pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia, ktorej výšku v konaní odbornými posudkami náležite preukázala. Skutočnosť, že žalovaný popiera vznik jej pohľadávky, resp. dôvody pre vrátenie daru, nie je v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia relevantná, nakoľko táto skutočnosť bude predmetom dokazovania v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7C/21/2021. Žalovaný sa snaží zbavovať svojho majetku a svoje tvrdenie ohľadom výšky hodnoty zabezpečovaných nehnuteľností nijako nepreukázal, zásad do jeho vlastníckeho práva v podobe zriadenia záložného práva je fakticky do začatia exekučného konania iba formálny a nemá žiadny reálny dopad na žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že v zahraničí dosahuje pravidelný príjem vo výške 1.500,- € netto mesačne, je iracionálnou argumetáciou. Výška jej pohľadávky voči žalovanému je 174.100,- € titulom istiny, berúc do úvahy skutočnosť, že suma nepodliehajúca exekúcii predstavuje sumu vo výške životného minima, t. j. cca 220,- €, exekvovateľná časť príjmu žalovaného by predstavovala sumu vo výške cca 1.280,- €. Pri takomto spôsobe uspokojenia jej pohľadávky by postupné uspokojenie jej pohľadávky

trvalo viac ako 136 mesiacov (11 rokov), neberúc do úvahy ešte príslušenstvo pohľadávky a trovy, ktoré sa uspokojujú prednostne. Podstatnejšie než dĺžka doby, ktorú by si vyžadovalo exekučné uspokojenie jej pohľadávky zrážkami zo mzdy žalovaného, je fakt, že uspokojenie jej pohľadávky by bolo absolútne závislé na tom, či žalovaný bude alebo nebude mať oficiálny príjem. Nesúhlasila ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia a správnosti napadnutého rozhodnutia. Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie a podrobne zdôvodnil obavy, že exekúcia jej pohľadávky bude ohrozená. Žalovaný túto argumentáciu nijako nerozvíja a nezdôvodňuje do pomerov danej veci. Žalovaný taktiež nijako nezdôvodnil námietku zaujatosti sudcov okresného súdu, neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by signalizovali zaujatosť sudcov. Skutočnosť, že žalobkyňa poskytuje prekladateľské a tlmočnicke služby, nie je sama o sebe spôsobilá dostatočne objektívne spochybníť nepredpojatosť konajúcej sudkyne, resp. sudcov Okresného súdu Zvolen všeobecne v takej miere, aby títo sudcovia museli byť vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v danej veci. Uznesenie okresného súdu žiadala potvrdiť.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že tvrdenia žalobkyne v jej vyjadrení sú v celom rozsahu účelové, zavádzajúce a nepravdivé, žalobkyňa neosvedčila obavu, že budúca exekúcia nároku, ktorý je predmetom konania vo veci samej, je ohrozená. Podľa jeho názoru záložné právo je bez akýchkoľvek pochybností vecným právom, čo vyplýva zo systematického zaradenia tohto inštitútu v rámci Občianskeho zákonníka. Tvrdenie žalobkyne o tom, že predmetom tohto konania nie je nehnuteľnosť a spor k nej, ale zabezpečovaná pohľadávka je vo vzťahu k napadnutému uzneseniu právne irelevantná, pretože pohľadávka je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7C/21/2021, pričom predmetom tohto konania sp. zn. 18C/22/2021 je práve návrh na zriadenie záložného práva, kde je nutné aplikovať ustanovenia o výlučnej miestnej príslušnosti súdu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaný nepreukázal argumentáciu týkajúcu sa neprimeranosti zabezpečovacieho opatrenia, žalovaný sa s touto námietkou nestotožnil, poukázal na vlastné tvrdenia žalobkyne v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/24/2017, kde sa žalobkyňa vyjadrovala k hodnote zrubového domu (t. j. nehnuteľnosti v k. ú. J., obci J. v okrese M.), vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, zapísaných na LV č. XXX tak, že tieto majú hodnotu najmenej 120.000,- €, pričom stavba zrubového domu na nich postavená má hodnotu najmenej 200.000,- €. Z uvedeného vyplýva, že zásada primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovaného vo vzťahu k údajnej pohľadávke, na zabezpečenie ktorej by zabezpečovacie opatrenie slúžilo a rovnako aj požiadavka proporcionality nebola splnená. K tvrdeniu žalobkyne o údajnom nemorálnom správaní sa žalovaného, žalovaný uviedol, že priebeh skutku tak ako sa stal, je uvedený na strane 8 a 9 zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 27. 08. 2019 (konanie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/55/2018), pričom len k takémuto konaniu sa žalovaný priznal. Zároveň takéto konanie (vyvolané zároveň provokáciami zo strany žalobkyne) nie je možné vyhodnotiť ako dôvod pre vrátenie daru, t. j. ako predpoklad pre vznik pohľadávky žalobkyne z titulu bezdôvodného obohatenia. V ostatnom sa žalovaný pridŕžoval podaného odvolania a znovu navrhol uznesenie Okresného súdu Zvolen zmeniť a návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietnuť v celom rozsahu.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania viazaný jeho obsahom a rozsahom (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

9. Odvolací súd sa predovšetkým v konaní vyporiadal s námietkou zaujatosti zákonnej sudkyne, ale aj všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen, ktorú vzniesol žalovaný v odvolacom konaní. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v súdnej veci bol doručený žalovanému spolu s odvolaním napadnutým uznesením okresného súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia dňa 25. 06. 2021 (viď „informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu, č. I. 39 spisu).

10. Podľa § 53 ods. 1 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

11. Žalovaný až v odvolacom konaní vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyne ako aj všetkým sudcom okresného súdu. O dôvode zaujatosti sa podľa vlastného udania dozvedel z internetovej stránky „<<http://www.libella.sk>>“, pričom odvolanie bolo súdu doručené (aj s námietkou zaujatosti) dňa 08. 07. 2021. Žalovaný teda nepreukázal, že námietku zaujatosti uplatnil najneskôr do 7 dní, odkedy sa dozvedel

o dôvode, pre ktorý je sudkyňa vylúčená (sudcovia okresného súdu vylúčení). Naopak, z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný o dôvode, pre ktorý žiadal zákonnú sudkyňu a sudcov okresného súdu vylúčiť z konania, vzhľadom na spolužitie strán sporu, ktoré trvalo až do júla 2016, mohol vedieť už skôr, určite však v čase, keď mu bolo odvolaním napadnuté uznesenie doručené. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný námietku zaujatosti nevzniesol v zákonnej lehote 7 dní, odkedy sa dozvedel o dôvode, pre ktorý je zákonná sudkyňa (sudcovia okresného súdu) vylúčená (sú vylúčení). Okresný súd preto správne na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti neprihliadal a vec bola odvolaciemu súdu predložená len z dôvodu podaného odvolania, nie aj z dôvodu uplatnenej námietky zaujatosti. Odvolací súd vzhľadom na uvedené taktiež na námietku zaujatosti, ktorá bola uplatnená po zákonnej lehote ustanovenej v § 53 ods. 1 CSP, neprihliadol.

12. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu, odvolací súd poukazuje na ust. § 20 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“), podľa ktorého ustanovenia namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ak sa spor týka vecného práva k nej. Nehnuteľnosti, ohľadom ktorých sa žalobkyňa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, sa nachádzajú v obvode dvoch súdov, a to Okresného súdu Zvolen a Okresného súdu Banská Bystrica. Súd však podľa polohy nehnuteľností (forum rei sitae) je výlučne príslušný vtedy, ak sa spor týka vecného práva k týmto nehnuteľnostiam, t. j. práva vlastníckeho, spoluvlastníckeho, práva držby, práva vecného bremena, práva nájomného, záložného, a to iba vtedy, ak v konaní ide o existenciu takéhoto práva, jeho trvania a zánik, nie iba o práva a povinnosti z toho plynúce. V prejednávanej veci je predmetom konania nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spočívajúceho v sudcovskom záložnom práve zabezpečujúcom peňažnú pohľadávku žalobkyne. Konanie o takejto žalobe sa netýka úzko vzniku, zmeny, či zániku (existencie) záložného práva k nehnuteľnostiam a táto skutočnosť v danom prípade nezakladá výlučnú miestnu príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica, podľa ust. § 20 písm. a) CSP vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v obvode tohto súdu v kat. úz. R., ohľadom ktorých sa žalobkyňa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Na konanie v prvej inštancii teda je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného v zmysle ust. § 13 CSP.

13. Odvolací súd nemohol vyhovieť ani vecným námietkam žalovaného uvedených v odvolaní. Okresný súd jasne a zrozumiteľne v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočné, uviedol, z akého dôvodu považoval nárok žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za oprávnený. Súd návrh skúmal z hľadiska zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti nároku, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie zabezpečovacie opatrenie a skúmal aj osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán a či zásah do práv žalovaného je primeraný žalobkyňou osvedčenému porušeniu jej práv a právom chránených záujmov. S dôvodmi uvedenými v uznesení okresného súdu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v ďalšom len poukazuje. Odvolací súd len dodáva, že predmetom záložného práva nie je zrubová chata v kat. úz. J., ale len pozemky nachádzajúce sa na LV č. XXX kat. úz. J. uvedené vo výroku uznesenia okresného súdu napadnutého odvolaním a nachádzajúce sa v kat. úz. J..

14. Okresný súd rozhodol o náhrade trov konania podľa zásady úspechu v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a podľa rovnakého ustanovenia rozhodol odvolací súd aj o náhrade trov konania v odvolacom konaní. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní taktiež v celom rozsahu úspešná, a preto žalovanému odvolací súd uložil povinnosť nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolaťel, ktorý je fyzickou osobou a v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôže využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, sa môže so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci obrátiť na Centrum právnej pomoci podľa podmienok upravených v zákone č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi).